

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE PICKWICK PAPERS

Toneelspel naar de roman van

CHARLES DICKENS

door

GILES BLOCK

Vertaling en bewerking: PETER HAUTEKIET

Toneelfonds J.Janssens * Antwerpen

1985

((N° 1492))

PERSONAGES

Pickwick oudere heer; aanvoerder van de Pickwick Club
 Bardell hospita van Pickwick
 Wardle oudere heer; vriend van Pickwick
 woont op een landgoed te Dingley Dell
 Winkle)
 Tupman) leden van de Pickwick Club
 Snodgrass)
 Sam Weller knecht bij Pickwick
 Jem parkwachter bij Wardle
 Joe dikke knecht bij Wardle
 Ober
 Tony Weller vader van Sam; koetsier
 Dodson)
 Fogg) twee Londense advocaten
 Jackson)
 Wicks) bedienden op het kantoor van Dodson en Fogg
 Arabella vriend aan huis bij Wardle; wees
 Mary dienstmeisje bij Wardle
 Moeder van Wardle
 Benjamin of Ben : broer van Arabella)
 Bob Sawyer vriend van Ben) studenten geneeskunde
 Rechter
 Juryleden
 Zaalwachter
 Vrienden van Tony Weller; ongere verschijningen
 Woordvoerder van de jury
 Martin knecht bij Arabella's tante
 Tante van Arabella en Ben
 Cipier
 Eregevangene
 Gevangene
 Buzfuz)
 Skimpin) verdedigers van Bardell
 Perker verdediger van Pickwick

+ zoveel mogelijk figuranten

Inleidende SCENE : speelt voor het doek.

Om een grote tafel zitten de dertien leden van de Pickwick Club. Geroezemoes. Het ogenblik waarop voorzitter Smiggers met een mes tegen zijn glas tikt, verstommen de gesprekken. Fade in op de tafel.

Smiggers De vergadering van de Pickwick Club van vandaag 12 mei 1827, heeft volgende voorstellen met een meerderheid van stemmen aangenomen :

Lid Met hoeveel stemmen ?

Anderen St ! Kop toe !

Smiggers Een nieuwe tak van de klub wordt gevormd onder de titel van Korresponderende Afdeling van de Pickwick Club. Deze Korresponderende Afdeling staat onder leiding van de Heer en Klublid Samuel Pickwick (applaus, waarop Pickwick even opstaat en een buiging maakt, zoals daarna elk lid van de nieuwe tak zal doen) en bestaat verder uit de Heren en Klubleden Tracy Tupman, Augustus Snodgrass en Nathaniel Winkle. Zij worden verzocht om van tijd tot tijd een eigenhandig verslag op te sturen van hun reizen en onderzoeken, van hun bevindingen omtrent zeden en gebruiken - van de mensen die ze ontmoeten uiteraard - van hun wedervaren, alsook van alles dat hen als eigenaardig voorkomt, en deze berichten te richten aan de Pickwick Club, in Londen. De klub gaat akkoord met het beginsel dat elk lid van de Korresponderende Afdeling zijn eigen reiskosten betaalt. Verder worden de leden van de nieuwe afdeling erop gewezen dat hun voorstel om zelf de portkosten voor hun brieven te betalen, in ernstige overweging wordt genomen. Zijn er hieromtrent nog vragen ? (het applaus slaat over in een ritmisch geklop op de tafel, men roept : 'Speech ! Speech !')

(Pickwick gaat op zijn stoel staan en maakt aanstalten tot speechen. Hij brengt eerst de vergadering tot rust.)

Pickwick Bekendheid, roem, daar hebben we in ons binnenste allemaal wel eens van gedroomd. Zo ligt het streven naar literaire erkenning onze vriend Snodgrass zeer nauw aan het hart. Met het veroveren en inpalmen van vrouwenharten is onze vriend Tupman erin geslaagd zijn faam te vestigen tot ver buiten de grenzen van onze stad. En de prestatiedrang op

het gebied van de sport, beheerst het streven van onze vriend Winkle. Kijk maar naar zijn kleren. (gemompel) Ik zal niet ontkennen dat ook ik niet onderhevig ben aan dit soort verlangens, ja zelfs hartstochten (toejuichingen) en misschien wel zwakheden, (geroep) maar wat ik wilde zeggen is het volgende : als ik me ooit door overmoed en zelfoverschatting heb laten leiden, dan heeft het edele verlangen om enkel de mensheid van dienst te zijn, me weer op het rechte pad gebracht. Het applaus van het publiek doet me wel eens dwalen, maar de liefde voor de mensheid is mijn kompas ! (iemand roept 'Applaus !' - applaus) Ik voelde me niet weinig trots - ik geef het eerlijk toe en mijn vijanden zo ik die heb, mogen denken wat ze willen - ik voelde me niet weinig trots, toen ik mijn Stekelbaarzen-theorie wereldkundig maakte. Dat ze ooit beroemd zal zijn of niet, laat me koud.

Lid

Die is al wereldberoemd ! (bijval)

Pickwick

Ik neem de woorden van het geachte medelid dat zojuist de stem verhief voor waar : zij is wereldberoemd ! Maar zelfs al dringen bijval en appreciatie voor mijn verhandeling door tot in de verste uithoek van deze aardkloot, dan nog zal de voldoening voor het feit dat mijn naam eronder staat, niets zijn vergeleken bij wat ik voelde op het ogenblik dat ik de natuur na lang en moeizaam vorsingswerk, één van haar geheimen ontfoetselde. (toejuichingen)

Ik ben maar een heel gewone mens, één uit velen ('Ja, maar dikker !'), toch beseef ik dat de mij toevertrouwde taak als leider van de Korresponderende Afdeling niet ontbloomt is van enige verantwoordelijkheid en zelfs gevaar. Reizen is nu eenmaal een hachelijke onderneming. Men moet slechts om zich heen kijken om te zien welke taferelen zich op onze openbare wegen afspelen : postkoetsen verdwalen en verdwijnen, paarden slaan op hol, boten kantelen en stoomketels ontploffen. (toejuichingen - iemand roept 'Ochot !') Wie riep daar ochot ? (tumult)

Is dat de een of andere gefrustreerde - ik zal geen namen noemen, alleen maar eens doordringend kijken - die jaloers is op de eer die mij te beurt valt en verbitterd is door de onverschilligheid waarop zijn eigen zwakke poging mij na

te apen werd onthaald, en die nu de kans grijpt om zich op een achterbakse manier te ...

Blotton Zinspeelt de geëerde Pickwicker op mij misschien ?

kreten

- Ter orde, meneer de voorzitter !

- Ja !

- Nee !

- Geeft'm vijf frank !

- Voortgaan !

- Schorsen !

Pickwick Ik heb uiteraard op meneer daar gezinspeeld. (beroering)

Blotton

Mag ik even opmerken dat ik spuw op de vuile insinuaties geuit door de geachte spreker. De geachte spreker is een lapzwans ! (verwarring en kreten : 'Meneer de voorzitter ! Ter orde !')

Snodgrass

Ik doe een beroep op de voorzitter. ('Bravo !') Ik wil weten of dit gebekvecht nog lang gaat duren. Bende klein kinderen ! ('Bravo ! Bravo !')

Voorzitter

Ik ben er zeker van dat het geachte medelid de zojuist gebezigde uitdrukking wil terugnemen.

Blotton

Met alle respekt, meneer de voorzitter, ik ben er zeker van dat hij dit niet zal doen.

Voorzitter

Dan zie ik mij verplicht te informeren naar de zin waarin het betreffende woord werd gebruikt. Meneer, heeft u het gebruikte woord gebruikt in de gewone zin van het woord ?

Blotton

In geen enkel geval. Ik heb het woord gebruikt in de Pickwickiaanse zin. (gejuich) Persoonlijk koester ik de grootste eerbied voor de geachte spreker en heb ik het woord lapzwans enkel gebruikt vanuit een Pickwickiaans standpunt. (toejuichingen)

Pickwick

(wandelt naar het nog gesloten doek) Daar kan ik me mee verzoenen. Ik zou er ten andere de vergadering op willen wijzen dat ook mijn opmerkingen uitsluitend kunnen worden geïnterpreteerd vanuit een Pickwickiaans standpunt. (applaus en kreten) (Pickwick verdwijnt achter het doek)

Voorzitter

Dit gezegd zijnde, onderbreken we de vergadering ter lafenis van de dorstigen. (allen staan op, gebabbel, links en rechts af) Heren ! Mag ik nog even uw aandacht ! Heren ! (er wordt al niet meer naar hem geluisterd, onder protest van de voorzitter wordt de tafel buiten gedragen) (doek open)

SCENE 1 : Pickwick's vertrekken nabij Goswell Street, Londen.

Wanneer het doek opgaat, zit Pickwick in een zetel, één voet op een steuntje vanwege een lichte aandoening van reuma. Een wandelstok is binnen handbereik. Hij is een ietsje onrustig en blikt voortdurend op de klok. Een gegeven ogenblik staat hij op en gaat bij het raam staan. Zijn hospita, juffrouw Bardell, houdt hem oplettend, doch ongemerkt in de gaten terwijl ze afstoft.

(er wordt aangebeld)

Pickwick (Bardell kijkt op naar Pickwick) Juffrouw Bardell, ik geloof dat er ergens iemand voor een deur staat.

Bardell (kort) Jawel, meneer.

Pickwick Ik had het haar beter al verteld. Al veel vroeger.
(Bardell op. Wardle volgt haar op een afstand)

Bardell Een zekere Wardle, meneer.

Pickwick (verbaasd) Wardle ? (maar als Wardle ten tonele verschijnt)
Natuurlijk ! Meneer ..., goeie morgen.
Juffrouw, u kan beschikken.

Wardle Wardle is de naam. ... weet u nog ?

Pickwick Wel ik ...

Wardle Een vriend van een vriend. Tupman. Verleden winter bracht ik enkele avonden door in gezelschap van uw klub.

Pickwick De Pickwick Club ? God ja, ik geloof dat ik me zoiets herinner. Toen ik die voordracht hield over zoetwatervis : 'Gissingen omtrent de oorsprong en de evolutie van de stekels op de rug van stekelbaarsjes'.

Wardle Dat klopt ! Welnu, ik ontmoette vanmorgen die vriend van u, Tupman, en eigenlijk was dat niet zo'n toevallige ontmoeting. Maar tussen haakjes, hoe gaat het met u ?
U ziet er opvallend goed uit.

Pickwick (ze schudden elkaar de hand) Dank u, dank u. Ik weet het, ik zie er goed uit. Ik bedoel, ik voel me goed. Alleen een beetje last van reuma, maar dat heeft niet veel te betekenen.

Tja, meneer Wardle, mijn verontschuldigen als ik wat verward leek toen u binnenkwam, maar in feite verwachtte ik iemand anders.

Wardle Is dat zo ? Haha ! Een dame durf ik wedden.

Pickwick Een dame ! God beware me, nee ! Geen dame. Een jongeman. Ik hoop hem aan te nemen als mijn huismeester, maar ik zit een beetje verveeld met het feit dat ik mijn hospita

- hiervan niet op de hoogte heb gebracht.
- Wardle Dan zal ik u niet te lang ophouden. Het is alleen maar dat meneer Tupman me vertelde dat bepaalde Pickwickianen beslist hebben om een stapje in de wereld te zetten en ...
- Pickwick (denkt dat het hier te ver gaat) Wel, ik zou niet overdr...
- Wardle Ik vroeg me dus af of het geen goed idee zou zijn om een stapje in mijn wereld te zetten. Meneer Pickwick, ik nodig u en uw vrienden hierbij uit om de kerstdagen door te brengen met mij en mijn familie op ons landgoed in Dingley Dell.
- Pickwick Dat is bijzonder vriendelijk van u. Ik ben er zeker van dat wij met genoegen op uw uitnodiging zullen ingaan. We hebben namelijk nog niets gepland.
- Wardle Goed. Dat is dan geregeld. Ik zal u verder maar laten. Ikzelf heb ten andere ook nog een boel dingen te doen voor ik terugkeer naar Kent.
(Pickwick luidt een belletje)
En ... mocht u op één van uw omzwervingen in de buurt van Dingley Dell komen, aarzel dan niet even binnen te wippen. Mijn personeel zal het uwe zijn. Altijd welkom.
(Bardell is ondertussen weer op)
- Pickwick Meneer Wardle, u bent vreselijk bedankt. Mijn hospita laat u wel even buiten.
- Wardle Nee, nee, laat maar ! Ik vind het wel. (af)
(Pickwick glimlacht in zichzelf en gaat weer in zijn zetel zitten. Plots herinnert hij zich zijn 'andere' zaken en hij begint weer op de klok te kijken. Bardell doet verder het stof af, vrij dicht in de buurt van Pickwick)
- Pickwick Juffrouw Bardell.
- Bardell Meneer ?
- Pickwick Uw zoontje blijft lang weg, niet ?
- Bardell Het is ook niet bij de deur, daar over 't water.
- Pickwick Ja. Dat is waar. Zo is't. (pause) Juffrouw Bardell.
- Bardell Meneer ?
- Pickwick Denk je dat het veel meer zou kosten om twee mensen te onderhouden in plaats van één enkele ?
- Bardell (rood tot achter de oren) Meneer Pickwick, wat een vraag !
- Pickwick Wel ? Wat denk je ?
- Bardell (komt dichterbij) Dat hangt van de persoon in kwestie af. Dat hangt ervan af of hij zuinig is en deftig enzo.
- Pickwick Dat is ook waar. Maar de persoon die ik in het hoofd heb,

(kijkt haar doordringend aan), en daar ben ik van overtuigd, bezit deze kwaliteiten.

Bardell Meneer Pickwick !

Pickwick (doet zijn borst zwellen) Inderdaad, juffrouw Bardell, en om je de waarheid te vertellen ... ik heb reeds een beslissing genomen.

Bardell Meneer !?

Pickwick Je zal het ongetwijfeld eigenaardig vinden dat ik je nooit geraadpleegd heb in dit verband, dat ik er zelfs met geen woord over gerept heb ... tot ik vanmorgen de kleine deur heb uitgezonden.

Bardell (terzijde) Hoe taktvol ! Ik wist niet eens dat hij verliefd op me was.

Pickwick Wel ? Wat denk je ?

Bardell (heel erg opgewonden) Meneer Pickwick, het is zo vriendelijk van u, dat u zoveel begrip kan opbrengen voor mijn eenzaamheid.

Pickwick Om eerlijk te zijn, daar heb ik niet eens aan gedacht, maar inderdaad, wanneer ik thuis ben, zal er altijd iemand zijn om je gezelschap te houden. Uiteraard !

Bardell Je moet maar geluk hebben.

Pickwick En die kleine rekel van je, ook.

Bardell (met een bemoederend snikje) God zegene hem.

Pickwick Ook hij zal een vriend hebben. Een kompanon van vlees en bloed die hem in één week tijd meer trukken en knepen zal leren dan hij anders in een jaar zou leren.

Bardell Je bent te goed. (Pickwick neemt haar arm vast)

O Samuel ! Je bent zo lief voor me !

(zonder dralen valt ze Pickwick met veel tranen en gesnik om de hals)

Pickwick Snotverkromme ! Juffrouw Bardell, mijn beste mevrouw. Wat een toestand ! Asjeblief, denk na. Juffrouw Bardell, laat me los. Stel je voor dat er iemand binnenkomt !

Bardell Och, laat ze binnenkomen. Ik laat je niet meer los. Mijn schat !

Pickwick Heb medelijden.

Ik hoor iemand op de trap.

Laat los ! Er komt iemand ! Laat me los !

(op het ogenblik dat Tupman en Winkle binnenkomen, valt Bardell flauw in de armen van Pickwick. Pickwick, met

stomheid geslagen, staart zijn vrienden uitdrukkingloos aan. Winkle neemt uiteindelijk het woord)

Winkle Wat gebeurt er ?

Pickwick (onschuldig) Er gebeurt helemaal niets. Help me deze dame naar beneden te brengen.

Bardell Het gaat al beter nu.

Tupman (hoffelijk) Zal ik u naar beneden begeleiden, mevrouw ?

Bardell (bijna hysterisch) Dank u, meneer. Dank u. Ik ben weer in orde ! (af)

Pickwick Ik begrijp niet wat er met dat vrouwmens aan de hand is. Ik heb haar simpelweg verteld dat ik een nieuwe huisbediende in dienst zou nemen en toen is ze van haar stekken gedraaid. Dat hebben jullie dan ook gezien. Een zeer eigenaardig voorval.

Tupman Zéér eigenaardig.

Pickwick En dat bracht me bovendien in een uiterst delikate situatie.

Winkle Uiterst delikaat !

(Winkle en Tupman kijken elkaar spottend aan. Pickwick merkt dat)

Tupman Er staat beneden een kerel te wachten.

Pickwick Dat is degene waar ik het over had. Ik heb vanmorgen iemand uitgestuurd om hem te halen. Winkle, wil je zo goed zijn de man naar boven te roepen ? (Winkle af)

Tupman, waar hangt Snodgrass ergens uit ? Is hij niet meegekomen ?

Tupman Toch wel. Hij is meegekomen. Hij zit waarschijnlijk buiten, een gedicht te schrijven voor de deur.

Pickwick Eigenaardig. Wat heeft hij in deuren gezien ?

(Sam Weller en Winkle op. Sam heeft een versleten hoed in de hand)

Ha ! Meneer Weller ! Gaat u zitten.

Sam Bedankt, meneer. (iedereen kijkt naar zijn hoed)

't Is wel geen schone om naar te kijken, maar hij zit formidabel. En voor ik het strikje kwijtspeelde, was 't nog een knap model ook. Licht om dragen, dat is één, en elk gat laat lucht door, dat is twee. Ventilatie noemen ze dat tegenwoordig.

Pickwick Mm ... in verband met het feit dat ik u naar hier haalde ...

Sam Daar ben ik nog voor gekomen ook. Flap het er maar uit. Gedeeld verdriet is half verdriet !

- Pickwick Eerst en vooral willen we weten of je enige reden hebt om ontevreden te zijn met je huidige betrekking ?
- Sam Vooraleer ik die vraag beantwoord, heren, zou ik graag weten of u er mij een betere kan bezorgen ?
- Pickwick (lachend) Ik heb reeds half en half beslist je in dienst te nemen.
- Sam Heeft u daarover nagedacht ? (Pickwick knikt van ja)
Goed nagedacht ? (Pickwick knikt)
Wedde ?
- Pickwick Twaalf pond per jaar.
- Sam Kleren ?
- Pickwick Twee kostuums. Volledig.
- Sam Werk ?
- Pickwick De boel draaiende houden en mij bedienen ... en op reis gaan met de heren hier. Meneer Weller, wij zijn namelijk avonturiers en streven naar meer bekendheid. Op welke manier dan ook. Tupman hier bijvoorbeeld, is onze veroveraar en versierder ...
- Tupman Bah ... dat is overdreven en daarbij, 't is al af.
- Pickwick Winkle bekwaamt zich in alle sportieve disciplines te land, ter zee en in de lucht. En poezie, dat is het stokpaardje van onze vriend Snodgrass. Waar zit Augustus ?
- Sam Is dat misschien het heerschap voor de deur over wie ik ben gestrunkeld ?
- Pickwick Ja, dat is best mogelijk.
- Sam Meneer, hou maar op. Voor mij is de zaak rond. Ik sta in voor een alleenstaande meneer en ben het eens met de voorwaarden.
- Pickwick Je aanvaardt de voorwaarden ?
- Sam Zeker. Als de kleren mij half zo goed passen als het huis, dan doe 'k het.
- Pickwick Zou je vanavond al kunnen komen ?
- Sam Dat ziet ge van hier ! Ik kruip nu direkt al in die kleren. Als die er tenminste al zijn.
- Pickwick Vooruit dan maar. Wacht op mij beneden. (Sam af)
Tupman, Winkle, (roepend) Snodgrass !
Overmorgen gaat de Pickwick Club een kijkje nemen op de buiten. We komen samen aan de koets naar Muggleton. We gaan naar Dingley Dell. Die vent heeft gezegd dat als we toevallig in de buurt kwamen, we welkom zouden zijn.

SCENE 2 : afspanning te Londen, The Golden Cross

Een drukke bedoening. De tuin van de herberg zit vol reizigers en verkopers van de meest onmogelijke artikelen. Ze prijzen luidkeels hun koopwaar aan. 'Sponzen en zeemvellen' - 'Notitieboekjes' - 'Potloden, 12 per shilling' - 'Apenootjes, pinda's en kastanjes' - ...

(Sam maakt zich los uit de menigte. Hij draagt zijn nieuwe pak)

Sam Ik weet eigenlijk niet goed wat de bedoeling is. Ben ik nu een lakei of gewoon maar een stalknecht ? Parkwachter of kamenier ? Ik lijk wel een kruising van alles tegelijkertijd. En wat dan nog ! Er is de verandering van lucht, er is veel te zien en weinig te doen. Ik mag niet klagen, dus lang leve de Pickwick Club !

(Pickwick komt op met zijn bagage)

Pickwick Morgen Sam. Hoe is het met ons ? Ik denk dat we eerst maar iets moesten drinken voor we vertrekken.

Ik wil een warme brandy met water. Wat zal het voor jou zijn?

Sam Een donkere pint, patron. ... asjeblief, patron.

(vanuit de drukte komt Tony Weller te voorschijn. Hij is koetsier en heeft juist zijn passagierslijst opgehaald. Plots vallen hem Sam en Pickwick op. Na een tijdje begint Sam naar hem te kijken, de hand boven de ogen.)

Tony Hey Sammy !

Pickwick Wie is dat Sam ?

Sam Ik kan mijn ogen niet geloven. Het is onze ouwe !

Pickwick Onze ouwe ? Welke ouwe ?

Sam Mijn vader, meneer.

Hoe is het, stuk antiek ?

Tony Sammy ! Jongen ! Ik heb u in meer dan twee jaar niet gezien.

Sam Twee jaar ! Dat is lang. Hoe is het met mijn stiefmoeder ?

Tony Jonge, jonge. Ik zal u zeggen Sammy, er was op heel de wereldbol geen beter vrouw als weduwe te vinden dan die tweede poging van mij. Ze was een fantastisch vrouwmens, Sam. Maar ze was ook zo'n uitzonderlijk lustige weduwe, dat het spijtig is dat ze veranderd is van job. Ze gedraagt zich niet meer als een vrouw !

Sam Ja ? Wat dan wel ?

Tony (met een zucht) Ik heb het te dikwijls gedaan. Die laatste keer was er teveel aan.

Neem een voorbeeld aan uw vader, jongen, en kijk uit uw doppen voor weduwen. Vooral als ze een openbare gelegenheid openhouden.

(tot Pickwick) Verschoning, meneer. Niks persoonlijks, hoop ik ? U heeft toch geen weduwe te pakken ?

Pickwick (lacht) Nee. Ik niet.

Sam (alleen voor zijn vader) Die meneer hier, dat is mijn baas, ouwe. Ik ben zijn kamenier en klusjesman.

Tony Verschoning, meneer ! Ik hoop dat u niet te klagen heeft over onze Sam.

Pickwick Nee, nee. Dat valt allemaal nogal mee.

Tony 't Doet me deugd dat te horen, meneer. Ik heb me in de tijd speciaal met de opvoeding van ons Sammeke beziggehouden. Toen hij nog een broekventje was, liet ik hem los op straat. Daar leren ze tenminste hun plan trekken, die snotjong.

Pickwick Tja ... maar zeg eens, meneer Weller, bent u ook op reis ?

Tony Nee, nee, ik werk vandaag. Ik zit op de 'Safety' naar Rochester.

Sam Mijn vader is koetsier.

Pickwick Ja, natuurlijk. U bent toch niet gehaast ? (wenkt de ober) Drinkt u iets ?

Tony Goed idee ! Een glaasje brandy om te klinken op het succes van onze Sam ware niet misplaatst.

Pickwick Zeker niet. Een glas ... (maar de ober is al weg)
(de brandy wordt gebracht. Tony heft overdreven galant zijn glas naar Pickwick, knikt even in de richting van Sam en spoelt de inhoud van het glas door zijn keelgat)

Sam Prachtig vader, ge kunt het nog. Maar niet overdrijven of ge krijgt weer last van reuma.

Tony (zet zijn glas neer) Daar heb ik een eksellente remedie tegen gevonden.

Pickwick Een remedie tegen reuma ? (hij haalt zijn agenda boven)
Hoe zit dat ? Ik heb er zelf ook wel eens last van, dus dat interesseert me buitenmate.

Tony Reuma ... dat komt voort van teveel rust en komfort. Als ge d'er nog eens last van mocht hebben, trouw dan met een weduwe die een stem heeft als een klok en ze nog weet te gebruiken ook. Ge zijt er voorgoed vanaf. Dat is het beste dat z'u ooit kunnen voorschrijven. Ik maak er geregeld gebruik van en ik kan u verzekeren dat het werkt. Tegen

gelijk welke kwaal die voortkomt van teveel gemak.

(Tony keert zijn leeg glas nogmaals achterover, knipoogt heel opvallend, zucht heel diep en druipt het af)

Pickwick Wat denk jij daarvan, Sam ?

Sam Denken, meneer ? Ik denk dat hij het slachtoffer is geworden van zijn huwelijks staat, zoals de privee-pastoor van Blauwbaard preekte op die zijn doodskist.
(Tupman en Winkle komen op. Ze zijn buiten adem en sleuren met koffers)

Pickwick Goeie morgen, Tupman. Morgen, Winkle. Waar zit Snodgrass ?

Tupman Die zit al in de koets. Ze staat op het punt te vertrekken.
(een stalknecht komt op)

Stalknecht Attentie ! Attentie ! Passagiers voor Muggleton !
Instappen !

Pickwick Komaan, Sam. We zijn ermee weg.

(eventueel muziek met hoorns, dan fade out terwijl nog deze kreten weerklinken : 'Opgepast voor de koppen !' - 'Kop in kas !'
de geluiden van een koets die vertrekt en verdwijnt)

SCENE 3 : het platteland in de buurt van Dingley Dell.

Het gezelschap komt in beeld.

- Wardle Waar organiseren we de piknik, Jem ?
- Jem In de buurt van de Kattenberg.
- Wardle In orde. We spreken daar af om twaalf uur. Joe ?
(Joe maakt aanstalten om te verdwijnen, indien mogelijk
in de richting van het publiek)
Goed zo ! We zullen dan maar in die richting op jacht gaan
ook. Het weer zit mee.
(vooral eer Joe van het podium stapt, begint hij heel na-
drukkelijk te geeuwen en zoekt een plaatsje om te gaan
slapen. Wardle roept hem onmiddellijk weer op, waarna Joe
begint te lachen, zoals gewoonlijk wanneer hij gewekt wordt)
- Winkle (tot Tupman) Die denken toch niet dat wij genoeg wild
gaan neerleggen om die twee zakken te vullen ?
(refereert naar de juttezakken die Jem bij zich draagt)
- Wardle Die krijgen we wel vol ! Jullie vullen de eerste en ik
zal de tweede wel vullen. De rest steken we in onze
broekzakken.
- Winkle Heb je dat gehoord, Tupman ? (hij keert zich naar Tupman
waardoor hun geweren tegen elkaar kletteren. Jem kijkt
verrast)
- Wardle Mijn vrienden zijn nog niet erg bedreven in die dingen,
Jem. Maar al doende leert men. Ze zullen nog wel eens
goede jagers worden.
Sorry ! Dat geldt niet voor Winkle ... ik heb begrepen
dat hij een fanatiek sportman is.
(Winkle is zo gevlaid door dit complimentje dat hij de
indruk probeert te geven een doorwinterd jager te zijn.
Hij is erg nonchalant met zijn wapen en struikelt erover)
- Jem U zal dat spel toch iets anders moeten behandelen als het
geladen is, meneer, of u maakt nog een van ons koud.
(Winkle wil zijn houding veranderen en slaat daardoor
Sam op het hoofd)
- Sam Hallo ! Als u zo doorgaat hebben we die zakken gelijk vol.
(wanneer Wardle begint te spreken, laden ze hun geweren)
- Wardle Hoe vlugger we weg zijn, hoe beter. Pickwick, rendez-vous
om twaalf ?
- Pickwick Dat zal dan wel moeten.